

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 252. An sola fama vel sola indicia levia nunquam sufficient ad torturam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42600

re firmum judicium, sed tantum veluti suspicionem, ergo est contra charitatem & justitiam & rectam rationem ex illa sola procedere ad gravissimum incommodum torturæ proximo inferendum. Ex his,

Sequitur, non esse audiendum *Sperellum* fori Eccl. decis. 136. n. 32., ubi dicit famam publicam facere, ac si crimen esset plenissimè probatum: item *Mascardum* de probat. vol. 2. concl. 810. n. 20., ubi idem asserit de fama solius viciniæ, si sic adjuta conjecturis aut conjuncta cum uno teste, oppositum enim constat ex dictis, cùm fama sit indicium adeo debile.

Q. 252. An sola fama, vel sola indicia levia 1454 *nunquam sufficiant ad torturam. R.*

In atrocissimis criminibus occultis & difficilis probationis sufficere solam famam, docent *Clarus*, *Farina*, *Menoch. Binsf.*; Similiter sufficere leviora indicia dixerunt *Marfil. Menoch Monticel. Mascard.*, sed *Delrio* l. 5. f. 3. *Spe* q. 36. aliique dicunt, quantumcunque crimina sint atrocia, excepta, occultæ ac difficilis probationis, nunquam sufficere vel solam famam vel alia quævis indicia non facientia probationem quasi plenam: Rationem dant, 1. Quia lex n. 1443. relata tunc tantum permittit torturam, quando est talis probatio, ut sola confessio deesse videatur; Et cùm non distinguat inter crima, nec nos distinguere debemus, sed accusatis relinquere hujus legis beneficium ac favorem. 2. Quia tortura est res damnosissima & pericolosissima, ergo ad eam non licet procedere, nisi ex urgentissimis indiciis, fama autem aut indicium levius est aliquid valde fallax, quod non probat, sed tantum habet se instar accusatoris vel suspicionis apud Judicem, uti n. 1453. dictum est, ergo. *Nec obstat*, quod crimen sit atrox vel exceptum, nam tanto erit damnosius & periculosius accusato, si per torturam cogatur fateri; &

C 66

quod

quod atrociora sunt crimina, ed requiruntur vehementiores presumptiones & graviora indicia, ut dictum est n. 1437., ac recte probat Spe d. 37. Nec isterum obstat, quod crimen sit difficilis probationis, nam si ita est occultum, ergo majoribus indicis opus est, ut probetur, alioquin verum esset, quod ideo facilius probaretur, quia difficilius probaretur, quae est aperta contradictio.

Obj. 1. Quod atrocius est crimen, ed damnosius est Reipub., ergo facilius habetur causa contra illud agendi. *R.* Facilius habetur causa contra illud agendi, per inquisitionem, *C.* per torturam vel condemnationem, *N.* conseq.

Obj. 2. Commune axiomata juris est, in clandestinis & occultis sufficere probationes per conjecturas, quae alias non sufficerent. *R.* Axiomatis hunc esse sensum dicit Spe d. 38., quod habitis conjecturis de se sufficientibus ad probationem requisitam, promptius pergere possit Judex ad torturam vel condemnationem in criminibus occultis quam non occultis, quia nempe in non occultis possunt aliunde sperari & exspectari majores probationes, non item in occultis, utroque tamen supponi debent probationes secundum se sufficientes, ut dictum est.

1455 *Q. 253. An tortura fit aptum medium cognoscenda veritatis. R.* Esse medium valde fragile & periculosum demonstrat Spe d. 20. & 27., ac aperte dicitur l. 1. ff. de question. q. 23. Questioni fidem non semper, nec tamen nunquam habendam, Constitutionibus declaratur, etenim res est fragilis & periculosa, & quae veritatem fallat, nam plerique patientia sine duritia tormentorum ita tormenta contemnunt, ut exprimi eis veritas nullo modo possit, alii tanta sunt impatientia, ut quidvis mentiri quam pauci tormenta velint, ita sit, ut etiam vario modo